

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้กำหนดความมุ่งหมายในการจัดการศึกษาที่สำคัญ คือการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ทั้งจากหมวด 1 ถึงหมวด 3 ในมาตรา 6, 8, 10, 12, 13 และ 15 ได้กล่าวถึง การจัดการศึกษาว่าเป็นการศึกษาดลอดชีวิตสำหรับประชาชน โดยกำหนดให้การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งการศึกษา ในระบบแบ่งเป็นสองระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยให้สถานศึกษาจัดกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน มีการฝึกทักษะกระบวนการด้านความคิด การจัดการให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น สามารถแก้ไขปัญหาได้ โดยการสอนในลักษณะผสมผสานความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ซึ่งเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถใช้ การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน และนำมาจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ โดยอาศัยความร่วมมือกันของบุคคลทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ นอกจากนี้การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย นอกเหนือจากรัฐ เอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ว่าด้วยการมีสิทธิ และการได้รับสิทธิประโยชน์ตามสมควรแก่กรณี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 5 - 9)

งานวิชาการเป็นงานหลัก หรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา

ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการสามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล รวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 33) นอกจากนั้นงานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญต่อการสร้างหรือพัฒนาสติปัญญา ความรู้ ความคิดของผู้เรียนให้รู้จักคิดเป็น แยกแยะเป็น ผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทและหน้าที่ในการส่งเสริมงานวิชาการมากที่สุด จำเป็นต้องมีการวางแผนการทำงานอย่างมีเป้าหมายและเป็นระบบ (มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2540 : 39) ผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญกับงานด้านวิชาการเป็นอันดับหนึ่ง และผู้บริหารต้องอยู่ที่สถานศึกษา ถ้าไม่จำเป็นไม่ควรออกนอกสถานศึกษาเพื่อจะได้มีเวลาบริหารการเรียนการสอนได้เต็มที่ (รุ่ง แก้วแดง. 2544 : 52) ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผนปรับปรุงการเรียนการสอน การประเมินผล การเรียนการสอน เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และเกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน ซึ่งความสามารถทางวิชาการทำให้มีชีวิตเต็มเปี่ยมและมั่นคงทั้งในฐานะที่เป็นประชาชนของชาติ เป็นพ่อ เป็นแม่ เป็นเพื่อน และเป็นผู้ประกอบอาชีพวิชาความรู้ วางพื้นฐานให้เกิดความสามารถในการดำรงชีวิต ความมีวิจรรณญาณ และสุนทรียภาพทางศิลปะของมวลมนุษยชาติ (สุรัฐ ศิลปอนันต์. 2543 : 6)

นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 เป็นต้นมา ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวในการปฏิรูปการศึกษาเพราะเป็นสภาพบังคับของกฎหมายที่เป็นผู้บริหาร โรงเรียนต้องเร่งรัดพัฒนาคุณภาพของตนให้เป็นผู้ดำเนินการปฏิรูปการเรียนรู้อุของครู (ชนาธิป พรกุล. 2544 : 2) ผู้บริหารโรงเรียนจึงมีกลไกสำคัญที่จะดำเนินงานของโรงเรียนในเรื่องการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะผู้บริหารเป็นผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและตัดสินใจในระดับโรงเรียนที่จะบริหารจัดการภายใต้เงื่อนไขของทรัพยากร (คน เงิน วัสดุ การจัดการ) ที่มีอยู่อย่างจำกัดว่าโรงเรียนควรดำเนินการในเรื่องนี้อย่างไร โดยวิธีการใด จึงจะบรรลุตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (พรชัย ประชานุกุล. 2545 : 3) วัตถุประสงค์ที่สำคัญในการบริหาร โรงเรียนทุกด้าน ทั้งงานวิชาการ งานกิจการนักเรียน งานบุคลากร งานธุรกิจการเงินและพัสดุ งานอาคารสถานที่ และงานความสัมพันธ์กับชุมชน ก็เพื่อมุ่งหวังให้ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อคุณภาพนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : บทนำ) อย่างไรก็ตามการปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนยังไม่สามารถ

ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เนื่องมาจากโรงเรียนยังประสบปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการในด้านต่าง ๆ อยู่หลายประการ คือ หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้บริหารและครูวิชาการ ตลอดจนครูผู้สอนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ครูผู้สอนขาดความรู้ ความเข้าใจ ขาดทักษะในการสอน บางวิชายังยึดครูเป็นศูนย์กลาง ด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน โรงเรียนยังขาดสื่อการเรียน การสอนที่จำเป็น และครูผู้สอนยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลไม่สามารถสร้างเครื่องมือวัดผลที่มีคุณภาพได้ ด้านห้องสมุด โรงเรียนมีหนังสือ ไม่เพียงพอในการให้บริการแก่นักเรียน ด้านการนิเทศภายใน ผู้บริหารครูวิชาการและครูผู้สอนไม่เข้าใจการนิเทศภายใน จึงขาดการวางแผนที่ดี ด้านการประชุมอบรมทางวิชาการ ยังขาดการสนับสนุนส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และเทคนิคใหม่ ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอน (กรมวิชาการ. 2542 : 17)

จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (National Test) ปีการศึกษา 2545 และ 2546 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างจะอยู่ในอันดับท้าย ๆ ของประเทศ เช่น จากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ปีการศึกษา 2545 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 25 – 30) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยภาพรวมระดับประเทศ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ และวิชาภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยภาพรวมระดับประเทศ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ และวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยภาพรวมระดับประเทศ ทั้งนี้อาจเกิดจากการปฏิบัติงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัด ไม่มีประสิทธิภาพและมีปัญหาในการดำเนินการ ซึ่งจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 พบว่า มีปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการในโรงเรียนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพราะเป็นเรื่องที่ใหม่สำหรับครู ทำให้ครูยังขาดความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (เกษม ศรีสุธรรม. 2548 : สัมภาษณ์) และยังพบว่า ครูขาดความเข้าใจในวิธีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ยังใช้วิธีการวัดและประเมินผลแบบเดิม ๆ โดยการใช้ข้อสอบไปทดสอบความจำของนักเรียนทำให้นักเรียนขาดการคิดสร้างสรรค์(เฉลิมศักดิ์ แก้วคำ. 2548 : สัมภาษณ์) นอกจากนี้ยังพบว่า ครูให้ความสำคัญกับงานวิชาการน้อยลงเพราะมุ่งเน้นแต่การ

ปฏิบัติงานพิเศษอย่างอื่นที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหาร เช่น งานพัสดุ งานธุรการ และงานอาคารสถานที่ ทำให้การปฏิบัติงานวิชาการไม่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนลดต่ำลง

จากข้อมูลผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (National Test) ปีการศึกษา 2545 และ 2546 ผลจากการนิเทศ กำกับติดตามการดำเนินงานของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์เขต 2 และผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานวิชาการ แสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติงานวิชาการในสถานศึกษาในสังกัดยังไม่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้วสถานศึกษาชั้นพื้นฐานที่จัดการศึกษาในระดับที่ต่างกันนั้นมีบริบทในเรื่องของบุคลากร งบประมาณ และจำนวนนักเรียนที่แตกต่างกันย่อมทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานวิชาการแตกต่างกัน นอกจากนั้นผู้บริหารเพศชายและเพศหญิงมีบุคลิกลักษณะ ตลอดจนอุปนิสัยที่ต่างกันอาจจะทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานวิชาการแตกต่างกัน ผู้วิจัยในฐานะเป็น ผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 มีความ สนใจ และ ต้องการที่จะทำวิจัยระดับปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 เพื่อผลการวิจัย จะเป็นข้อสนเทศให้กับหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องนำไปวางแผนพัฒนาการปฏิบัติงานวิชาการในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ทั้งโดยรวม และรายด้าน
2. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ และระดับการจัดการศึกษา ที่มีต่อปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ทั้งโดยรวมและรายด้าน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

สมมติฐานของการวิจัย

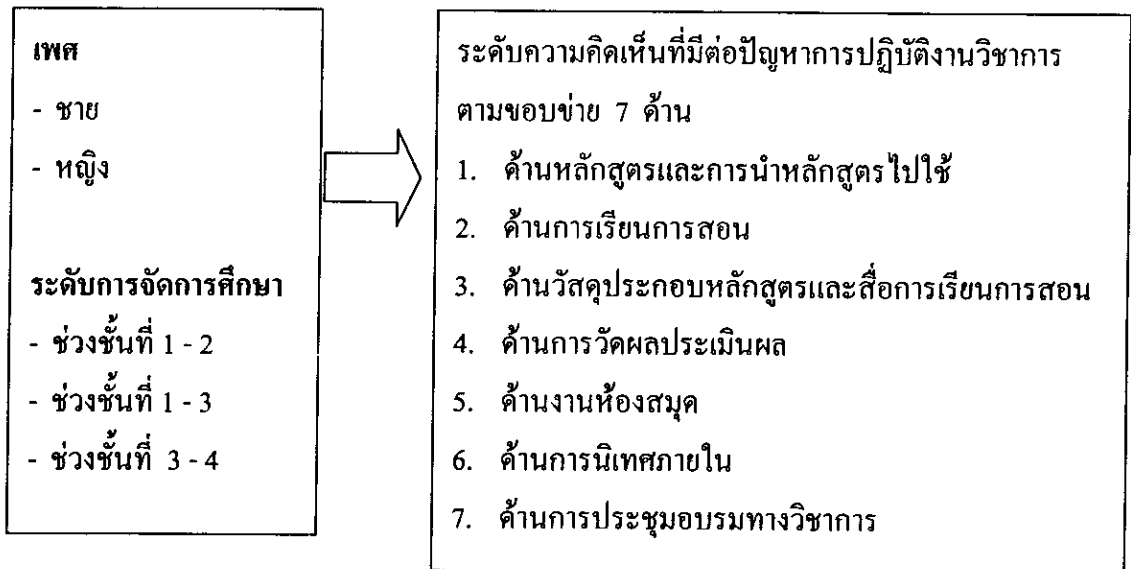
1. ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 อยู่ในระดับมาก ทั้งโดยรวมและรายด้าน
2. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ และระดับการจัดการศึกษา ที่มีต่อปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ทั้งโดยรวมและรายด้าน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการในสถานศึกษา ตามขอบข่ายการปฏิบัติงานวิชาการ ทั้งหมด 7 ด้าน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2536 : 7) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร และหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ปีการศึกษา 2547 จาก 198 โรงเรียน จำนวน 396 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง สุ่มจากประชากรแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) แล้วแบ่งชั้นตามเพศ และระดับการจัดการศึกษา จากนั้น เทียบจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จากตารางของเครจซี่และมอร์แกน Krejcie and Morgan (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 40) แล้วสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามสัดส่วนเพศ และระดับการจัดการศึกษา ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 195 คน จำแนกได้ดังนี้

- 2.1 ผู้บริหารและหัวหน้าฝ่ายวิชาการเพศชาย ช่วงชั้นที่ 1-2 จำนวน 86 คน
- 2.2 ผู้บริหารและหัวหน้าฝ่ายวิชาการเพศชาย ช่วงชั้นที่ 1-3 จำนวน 40 คน
- 2.3 ผู้บริหารและหัวหน้าฝ่ายวิชาการเพศชาย ช่วงชั้นที่ 3-4 จำนวน 16 คน
- 2.4 ผู้บริหารและหัวหน้าฝ่ายวิชาการเพศหญิง ช่วงชั้นที่ 1-2 จำนวน 37 คน
- 2.5 ผู้บริหารและหัวหน้าฝ่ายวิชาการเพศหญิง ช่วงชั้นที่ 1-3 จำนวน 10 คน
- 2.6 ผู้บริหารและหัวหน้าฝ่ายวิชาการเพศหญิงช่วงชั้นที่ 3-4 จำนวน 6 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 เพศ จำแนกเป็น

3.1.1.1 ชาย

3.1.1.2 หญิง

3.1.2 ระดับการจัดการศึกษา จำแนกเป็น

3.1.2.1 ช่วงชั้นที่ 1-2

3.1.2.2 ช่วงชั้นที่ 1-3

3.1.2.3 ช่วงชั้นที่ 3-4

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการ ตามขอบข่ายงานวิชาการในโรงเรียน 7 ด้าน ดังนี้

3.2.1 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

3.2.2 ด้านการเรียนการสอน

3.2.3 ด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

- 3.2.4 ด้านการวัดผลประเมินผล
- 3.2.5 ด้านงานห้องสมุด
- 3.2.6 ด้านการนิเทศภายใน
- 3.2.7 ด้านการประชุมอบรมทางวิชาการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้บริหารและหัวหน้าฝ่ายวิชาการที่มีต่อการปฏิบัติงานวิชาการในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานซึ่งไม่สามารถดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ให้เกิดประสิทธิภาพต่อผู้เรียนอย่างแท้จริง ประกอบด้วย

1.1 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง ภารกิจเกี่ยวกับ การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน การจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น การจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร การวางแผนการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน การดำเนินการแก้ปัญหาที่เกิดจากการใช้หลักสูตร การพัฒนาบุคลากรให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและสามารถนำหลักสูตรไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการประเมินผลเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้

1.2 ด้านการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหลักสูตร การส่งเสริมการเรียนการสอน การสอนซ่อมเสริม การจัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน การนำกระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหาในชั้นเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงงาน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยเฉพาะการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้มีความพร้อมและเรียนรู้ตามศักยภาพ ความรู้ความสามารถ คิดค้นด้วยตนเอง ที่เป็นกระบวนการเน้นให้ผู้เรียนได้คิด แก้ปัญหาและสามารถนำ ไปใช้ในชีวิตจริงตามวิถีทางของระบบประชาธิปไตยอย่างสมบูรณ์

1.3 ด้านวัสดุประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน หมายถึง การวางแผนการใช้วัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน การจัดหาวัสดุประกอบหลักสูตร และ สื่อการเรียนการสอน การผลิตสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ การหาประสิทธิภาพของสื่อก่อนนำไปใช้ การจัดบริการสื่อการเรียนการสอน การใช้เทคนิควิธีการในการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน การจัดเก็บสื่อการเรียนการสอนและอุปกรณ์ต่างๆ และการประเมินผลการนำสื่อไปใช้

1.4 ด้านการวัดผลประเมินผล หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดหา เครื่องมือในการวัดและประเมินผล การกำหนดระยะเวลาขั้นตอนและวิธีการในการวัดผลและ ประเมินผล การนำผลการประเมินมาวางแผนในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน การวิเคราะห์ผลสรุปจากการประเมินเพื่อหาแนวทางปรับปรุงการเรียนการสอน การสร้าง แบบทดสอบเพื่อวัดผล การทดสอบภาคปฏิบัติ และการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

1.5 ด้านงานห้องสมุด หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับ การวางแผนดำเนินงาน ห้องสมุด การจัดกิจกรรมห้องสมุด การจัดระบบของห้องสมุด การพัฒนากิจกรรมห้องสมุด ให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ตามหลักสูตร การรักษาและซ่อมแซมหนังสือ ห้องสมุดให้อยู่ในสภาพที่คงทนและใช้งานได้ดี และการประเมินผลการดำเนินงานห้องสมุด

1.6 ด้านการนิเทศภายใน หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับ การวางแผนงานด้าน การนิเทศภายใน การจัดระบบงานการนิเทศภายใน การใช้เทคนิควิธีการนิเทศ การเลือกใช้ เครื่องมือในการนิเทศ การนำผลที่ได้จากการนิเทศมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียน และ การช่วยเหลือและการกำกับติดตามผลการนิเทศต่อเนื่อง

1.7 ด้านการประชุมอบรมทางวิชาการ หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับ การวางแผนการจัดประชุมอบรมทางวิชาการ การกำหนดแนวทางและวิธีการในการจัดประชุม อบรมทางวิชาการ การจัดประชุมอบรมทางวิชาการภายในโรงเรียน เพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรให้ดีขึ้น

2. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือผู้ที่ รักษาการในตำแหน่งดังกล่าว และหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ปีการศึกษา 2547

3. เพศ หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของผู้บริหารและหัวหน้าฝ่ายวิชาการใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 จำแนกเป็น เพศหญิง และเพศชาย

4. ระดับการจัดการศึกษา หมายถึง การกำหนดช่วงชั้นที่จัดการศึกษาของ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

4.1 ช่วงชั้นที่ 1 – 2 หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาดังแต่ระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6

4.2 ช่วงชั้นที่ 1 – 3 หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาดังแต่ระดับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4.3 ช่วงชั้นที่ 3 – 4 หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาดังแต่ระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6

5. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หมายถึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์
เขต 2 ซึ่งประกอบไปด้วยเขตพื้นที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา 5 อำเภอ ได้แก่ อำเภอ
ยางตลาด อำเภอห้วยเม็ก อำเภอหนองกุงศรี อำเภอนาคู และ กิ่งอำเภอนงนุช

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เป็นข้อเสนอแนะ สำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตลอดทั้งผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนา ส่งเสริมประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพ
มากยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Rajabhat Mahasarakham University